

РЕШЕНИЕ

№ 2323

гр. София, 27.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 04.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **8095** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците, във връзка с чл. 221, пар. 1 от Регламент № 2913/1992 г. на Съвета, във връзка с чл. 145 от Административно-процесуалния кодекс.

Делото е образувано по жалба на [фирма], с адрес: [населено място], [община], Зеленчукова борса – камера № 4, чрез управителя А. К., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, офис 1 против Решение № 9600-0214 от 15.06.2011 г., издадено от началника на Митница Столична, потвърдено при оспорването му по административен ред с решение № 581/11.08.2011 г. на Директора на Агенция „Митници”. С оспорения акт, за оспорвания са определени публични задължения по Единен административен документ (ЕАД) 10BG00580090947 от 22.05.2010 г. – мито в размер на 11 656,56 лева и ДДС в размер на 2 331,32 лева и по Единен административен документ (ЕАД) 10BG00580091834 от 23.05.2010 г. – мито в размер на 11 656,56 лева и ДДС в размер на 2 331,32 лева.

В жалбата, от съда се иска решението да бъде отменено, като незаконосъобразно, необосновано и постановено в противоречие с материалния закон и административно-производствените правила. Конкретни доводи за незаконосъобразността му не са изтъкнати.

В проведеното по делото открито заседание оспорващият не се представлява.

Ответникът по оспорването, в лицето Началника на Митница Столична, чрез юрисконсулт П. оспорва жалбата. Подробни съображения са изложени в писмен вид.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид

наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че [фирма] е декларирано с ЕАД № 10BG00580090947 от 22.05.2010 г. и с ЕАД № 10BG00580091834 внос от Р. Т., под митнически режим на оформяне „допускане за свободно обръщение с крайно потребление” - домати с деклариран тарифен код - 0702 00 00 99. Обявените количества по двете декларации са по 20 000 кг. Декларираната митническа стойност е в размер на 73 евро/100 кг. Според разпоредбите на Регламент /ЕС/ № 448/2010 г. за определяне на фиксирани стойности при внос за определяне на входната на някои плодове и зеленчуци, в дните на приемане на двете вносни декларации входната цена за домати с произход Т. е определена от Европейската комисия /ЕК/ на 58,90 евро/100 кг. Декларираната митническа стойност на домати е била по-голяма от определената от ЕК, с повече от 8 %, поради което на основание чл. 139, ал. 1 от Регламент /ЕО/1580/2007, вносителят е бил задължен да представи гаранция /обезпечение/, под формата на паричен депозит по смисъла на чл. 248, ал. 1 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Съвета равна на максималната стойност на прилаганите за въпросния продукт мита.

С искане с вх. № 93001057 от 22.07.2010 г. дружеството е поискало да му бъде възстановен вноса по ЕАД № 10BO005800H0090947/22.05.2010 г. депозит в размер на 11 656,56 лева. За доказване на извършените продажби са приложени, издадени от него фактури, както следва: № [ЕГН]/03.06.2010 г., с която е удостоверено извършване продажба на 8000 кг домати на стойност 16 704 лева, фактура № [ЕГН]/03.06.2010 г. с която е удостоверено извършване продажба на 2000 кг домати на стойност 4176,00 лева, фактура № [ЕГН]/10.06.2010 г., с която е удостоверено извършване продажба на 8000 кг домати на стойност 16 704 лева и фактура № [ЕГН]/11.06.2010 г., с която е удостоверено извършване продажба е извършена продажба на 2100 кг. домати на стойност 4384,80 лв. с представено доказателство за плащане в брой.

С искане вх. № 047-0214/23.11.2010 г. дружеството е поискало да му бъде възстановен депозита вносен по № 10BO005800H0091834/23.05.2010 г. в размер на 11 656,56 лева. За доказване на извършените продажби са приложени също фактури, както следва фактура № [ЕГН]/04.06.2010 г., с която е удостоверено извършване продажба на 5500 кг домати на стойност 11 484 лева, фактура [ЕГН]/04.06.2010 г., с която е удостоверено извършване продажба на 6 200 кг домати на стойност 12 945,60 лева, фактура [ЕГН]/11.06.2010 г., с която е удостоверено извършване продажба на 2 000 кг. домати на стойност 4 176 лева, фактура [ЕГН]/15.06.2010 г., с която е удостоверено извършване продажба на 2 830 кг домати на стойност 5 905,04 лева и фактура [ЕГН]/18.06.2010 г., с която е удостоверено извършване продажба на 5 989 кг домати на стойност 8 803,03 лева.

На основание чл. 78 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 г. на Комисията е извършена повторна проверка на посочените ЕАД и документите представени от дружеството. Видно от становище вх. № 047-0214 и 9300-1057 от 06.01.2011 г., изготвено от координатор „Обща селскостопанска политика”, към отдел „Тарифна политика”, при Митница Столична, [фирма] не е спазило законоустановените срокове, уредени в Регламент /ЕО/1580/2007, в които е следвало да подаде искането.

Вземайки предвид посоченото становище и в изпълнение на разпоредбата на чл. 139, ал. 4 от Регламент /ЕО/1580/2007, началникът на Митница Столична е издал оспореното решение.

Дружеството е подало жалба срещу акта на началника на митница Столична до директора на Агенция „Митници”, който я е отхвърлил с решение № 581/11.08.2011 г. Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По преписката няма данни, на коя дата решение № 581/11.08.2011 г. е връчено на представител на оспорващия, поради което следва да се приеме, че подадената на 31.08.2011 г. жалба /вх. 9600-0214/, е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 3, във връзка с ал. 1 от АПК. Същата е от надлежна страна – участник в административното производство и срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По силата на чл. 139, ал. 1, б. „а” от Регламент /ЕО/1580/2007, входната цена, въз основа на която продуктите, фигуриращи в част А на [приложение XV](#), са класирани в митническата тарифа на Европейските общности, е равна по избор на вносителя цената FOB на продуктите в тяхната страна на произход, плюс разходите за застраховка и транспортните разходи до границите на митническата територия на Общността, ако тази цена и тези разходи са известни към момента при изготвяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение. Ако посочените по-горе цени надвишават с повече от 8% фиксираната стойност, която е в сила за въпросния продукт по време на приемането на декларацията за допускане за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в [член 248, параграф 1 от Регламент \(ЕИО\) № 2454/93](#). За тази цел сумата на вносните мита, на които биха подлежали на облагане стоките е сумата на митата, които вносителят би платил, ако класирането е било извършено въз основа на въпросната фиксирана стойност. В разглеждания казус не е спорно, че посочената от [фирма] цена на придобиване на внасяните от Р. Т. домати е била с повече от 8 % по-висока, от определената от ЕК входна цена за този вид стоки. Така за дружеството е възникнало задължение за представяне на гаранция, като паричната сума е внесена от него.

Съгласно чл. 139, ал. 4 от Регламент /ЕО/1580/2007, вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, в срок от четири месеца след датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обръщение, да докаже, че партията е пласирана при условия, потвърждаващи коректността на цените, посочени в параграф 1, буква а), втора алинея или параграф 2, буква а), или да определи митническата стойност, посочена в параграф 1, буква б) и параграф 2, буква а). Неспазването на един от тези крайни срокове води до загуба на депозираната гаранция, без това да засяга прилагането на параграф 5.

Последната, представена пред митническите власти фактура, доказваща извършена продажба на процесните домати е издадена на 18.06.2010 г. От тази дата тече и едномесечния срок, през който вносителят е следвало да докаже извършването на продажба, респективно да направи искане за връщане на депозираната гаранция. Първото искане е направено на 22.07.2010 г., т.е. извън визирия срок. Според настоящият съдебен състав, след изтичането му, лицето губи правото си да получи обратно внесената гаранция, т.е. срокът е преклузивен. Този извод се потвърждава категорично от последното изречение на посочената разпоредба.

По изложените съображения трябва да се приеме, че оспореното решение е издадено от

компетентен орган, в предвидената форма, при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и предвид на факта, че ответникът по оспорването е поискал присъждане на разноси, на същия се дължат такива, изчислени по реда на § 1 от ДР на ЗВНАУА, във връзка с чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № 9600-0214 от 15.06.2011 г., издадено от началника на Митница Столична, потвърдено при оспорването му по административен ред с решение № 581/11.08.2011 г. на Директора на Агенция „Митници”.

ОСЪЖДА [фирма], с адрес: [населено място], [община], Зеленчукова борса – камера № 4 с ЕИК[ЕИК] да заплати на Митница Столична, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Р. Б..